КРЪЩЕНИЕ В ХРАМ "СВ. ПРОРОК ИЛИЯ"

Тази неделя на 15.02. 2015 г. в храм „Св. пророк Илия” („Дружба” 2), кръщението на едно семейство се превърна в празник за целия храм. От лятото на 2014 г. децата участват в неделните занимания по вероучение към храма и заедно с майка си споделят своето желание да приемат Христовата вяра. За свои кръстници те избраха християни от Православното братство „Св. пророк Илия”, които познават и които участват в разнообразни дейности към храма. След св. Литургия майка и трите и деца приеха тайнството св. Кръщение. Светото тайнство бе извършено от предстоятеля на храма о. Емилиян Костадинов.

Жития на светии за 19.02.2015

На 18.02.2015 отбелязваме паметта на:

Св. ап. Архип, Филимон и мчца и равноап. Апфия.

Житие на св. Архип и Филимон и света Апфия – 19022015

ДА НЕ БЪДЕМ СЛЕПИ

Всичко това ни дава възможност да направим някои практически изводи относно нашия духовен живот, за да бъде той съзидателен и плодотворен. Най-напред ние трябва да виждаме нещата такива, каквито са, т. е. да не бъдем слепи, да не живеем и действаме сляпо, без да имаме предвид това, което става в света. Ние сме длъжни да знаем, че съществува явлението апостасия(1), че в света има много такива, които се наричат християни, но се отличават твърде много едни от други. Те често враждуват помежду си и – нещо невъзможно – всички са „прави" и вървят по „правия път". От историята знаем колко извращения, погрешни възгледи и неправилни действия са се наслагвали към християнството. Много православни са просто напълно земни и не мислят за висотата на своята вяра. Те се отнасят към нея като нещо разбиращо се от само себе си и разсъждават приблизително така: „Всичко, установено от нашата религия, се осъществява автоматично. Все някъде има свещеник, – ако не в нашия град или село, то в съседните. Той извършва Тайнствата. Просто отиваме при него и получаваме каквото ни е нужно. После се връщаме в къщи, – и всичко е наред, нашите религиозни потребности са удовлетворени."

Когато четем за живота на християните в миналото, виждаме, че това не се е считало за достатъчно дори от най- обикновените вярващи. Те винаги са правили нещо свръх „автоматичното" ниво. Ставали много рано сутрин. Във всяко село имало ежедневно богослужение. В 4 – 5 часа сутринта започвали „часовете"; хората ходели в храма всяка сутрин и вечер. В житията на много от светиите с какво чувство са слушали те в детството си звъна на църковните камбани. Ако детето проявявало особена ревност по Бога, то ставало първо сутрин и събуждало родителите си, за да отидат на служба. Ако бащата не можел да отиде, понеже бил зает с работа на полето, детето будело майката и с нея отивало в храма. Понякога отивало само. Тогава цялата атмосфера била пропита от църковност, а нашата сега е определено светска. По света има много малко места, където се извършва ежедневното богослужение.

На фона на всичко това се сблъскваме с огромен по важност феномен – светското отношение към живота и на тези, които са вътре в Църквата. Ние трябва реалистично да гледаме на този феномен и да го виждаме такъв, какъвто е- това е апостасия, израждане, зло, демонска активност и секуларизация(2) в небивал мащаб. Всичко това е антидуховно, антиправославно. Всичко това влече надолу и по този път никой не може да достигне спасение.

И така, оценявайки трезво състоянието на нещата, ние сме длъжни правилно да водим необходимата война със злото, като правилно избираме бойното поле. Всеки трябва да се научи как и къде да води военните действия. Това е много важно, защото е лесно още в

началото да изберем погрешен път, след като случайно сме прочели книга, в която се говори за духовния живот, за исихазма и др. под.

Автор : иеромонах Серафим Роуз

Откъс от книгата: "Независещият от времето духовен живот"

За къде напредваме?

Тази история се случи преди доста време, в самото начало на моя път в Църквата, когато много силно желаех да променя своята светска работа в църковна. Първоначално не успявах да намеря реализация по моята специалност и унивах. По това време ми позвъни главният редактор на едно православно издателство и ми предложи работа като програмист. Оказа се, че най-накрая се изпълни заветното очакване: предстоеше ми да се трудя над многотомните енциклопедии в издателството, чиято дейност някога бе благословена от известен праведник митрополит. Едно, обаче, не ми даваше мира, през голямата част от времето ми предстоеше да се посвещавам в живота и дейността на различни революционери, масони и сатанисти – това било част от спецификата на това издателство. Но душата ми копнееше за друга храна: да чета и препрочитам Свещеното Писание , житията на светиите и творенията на св. отци.

Как да постъпя в сложната ситуация, в която попаднах не знаех и поради тази причина се обърнах за съвет към игумена на Борисоглебския манастир архимандрит Иоан (Титов). Духовникът изслуша внимателно моята история и сподели своята. През 1990 година, когато цензурата отпадна, започнали да издават всякаква литература, забранена преди това, появила се възможността да се четат „откровенията" на Алистър Кроули и Елена Блаватска, писанията на известни еретици и основатели на масонски ложи, лидери на окултизма и сатанизма. Съблазънта „да се познае врага от вътре", за да „бъде победен с неговите оръжия" била голяма. Отец Иоан отишъл тогава при стареца Павел (Груздев), който се отнесъл много топло с него. На аргумента, че „трябва да опознаваме врага отблизо", отец Павел отговорил кратко:

– Бога не бързаме да познаем, а тук – и стареца показал с пръст земята – тук се изкачваме. Не смей!

Преразказвайки отговора на отец Павел, игумен Иоан добави от себе си:

– Колкото повече се вглеждаме в бездната, толкова повече и тя се вглежда в нас.

Едва ли е необходимо да казвам, че у отец Иоан изчезнало всякакво желание да чете такава литература, а аз се отказах от работата в издателството. Оказва се, че в наше време адът спокойно се е разположил около нас и у много хора се появява желанието да изследват неговата география и психологията на неговите обитатели, за да проучат врага от вътре. Всеки път, когато това се случи с мои познати, аз винаги им разказвам тази история. И думите на стареца Павел, подправени с евангелска сол и сила спират мнозина. Ние действително не бързаме да познаем Бог, а тук напредваме!

източник: pravoslavie.ru
превод: Ловчанска Света Митрополия

Жития на светии за 18.02.2015

На 18.02.2015 отбелязваме паметта на:

Св. Лъв, папа Римски
Житие на Св. Лъв, папа Римски

Житие на Св. Лъв, папа Римски
Св. вмчк Теодор Тирон
Св. вмчк Теодор Тирон

Житие-на-св.-Теодор-Тирон-17022015

АТЕИСТЪТ И СТАРИЦАТА

В 12 през нощта се почука на вратата на свещеническата къща. Беше една старица, която търсеше свещеника, за да причасти един смъртно болен. Духовникът се приготви и бързо излезе с нея. Двамата стигнаха до една бедняшка къща.Старицата отвори вратата и въведе свещеника в една стая. Той се озова насаме с болния. Когато го видя, човекът започна с жестове да му показва вратата, при което крещеше:

– Махай се оттук! Кой те покани? Аз съм атеист и такъв ще си умра!

Свещеникът буквално загуби ума и дума.

– Но аз не дойдох сам, извика ме старицата.

– Коя старица? Не познавам никаква старица!

Докато стоеше до леглото му, свещеникът видя над главата му една фотография на жената, която го извика и му каза:

– Ето тази жена ме извика!

– Коя, тази ли?! Знаеш ли какво говориш, отче? Това е майка ми, която почина преди години.

За един момент и двамата се вцепениха и уплашиха. Болният започна да плаче и след като се поуспокои, поиска да се изповяда. След това се причасти.

И от небето майка му се грижеше за него, да му покаже пътя на спасението…

превод от гръцки

източник:http://www.agioritikovima.gr/

ИЗЛЕЗЕ НОВ БРОЙ НА ЕНОРИЙСКИ ЛИСТ "БЛАГОВЕСТИЕ"

Излезе нов брой 177 на Енорийски лист “Благовестие”. Можете да го намерите по-долу:

Енорийски лист – Благовестие, брой 177

Жития на светии за 17.02.2015

Днес отбелязваме паметта на:

Преп. Роман Търновски (Тодоровден)
Житие на Преп. Роман Търновски

Житие-на-св.-Роман-Търновски-17022015
Св. вмчк Теодор Тирон
Св. вмчк Теодор Тирон

Житие-на-св.-Теодор-Тирон-17022015

Фотоизложба „Пътят на топлината“

На 01.02.2014 г. се проведе фотоизложбата “Пътят на топлината“, с която партньорите ни от “Дари топлина” отбелязаха финала на Благотворителна кампания „Изплети топлина” 2014 г. Тази инициатива се изразява в плетене на шапки, шалове и ръкавици за бездомни и бедни хора. Свързана с нея е фондацията „Има начин“, задачите на която са осигуряване на топли дрехи и храна за бездомни, промяна на обществените нагласи към тях, разкриване и развитие на центрове, подпомагащи тяхната социална адаптация, намиране на работа и подслон. През декември 2014 г. от „Дари топлина“ осигуриха 300 броя от изплетените от доброволци артикули на хората, посещаващи нашата доброволческа неделна кухня при храм „Св. Пророк Илия“, в кв. Дружба. На събитието присъстваха дарители на материали, организатори на съвместни инициативи, журналисти, фотографи, представители на доброволци като и деца от Национална гимназия по приложни изкуства “Св. Лука”. Организаторите почетоха представителите с благодарствени грамоти, каквато получи организатора на дейностите на Православно братство при храм „Св. Пророк Илия“ Мони Маринов. Бяха обсъдени възможности за бъдещо сътрудничество в различните направления на доброволческата ни дейност.

Архиерейска Божествена Света Литургия по случай деня на Св. Мъченик Трифон (Трифонов ден)

Тържествена света Литургия бе отслужена на Трифонов ден – 01. 02. 2015 г. в храм „Св. пророк Илия” („Дружба” 2) от Браницкият епископ Григорий. Негово Преосвещенство произнесе проповед за Митаря и Фарисея, в която обърна специално внимание каква е била молитвата им според св. Евангелие и каква трябва да бъде нашата към Бога. Днешната неделя е една от подготвителните недели преди началото на Великия пост.

След светата Лиургия бе отслужен и водосвет за плодородна реколта на лозарите, тъй като Св. Трифон се прославил като закрилник и покровител на лозарите. По стара традиция лозата в църковния двор на храма бяха зарязани от епископ Григорий.